

K O M U N I K A T

IZBY RZEMIEŚLNICZEJ W KRAKOWIE

M A J 1938

Przedruk dozwolony

ROK I. Nr 3

ZEBRANIE RADY IZBY RZEMIEŚLNICZEJ W KRAKOWIE

Spr. 3 38.

W Izbie Rzemieślniczej w Krakowie odbyło się plenarne Zebranie Izby w obecności naczelnika wydziału przemysłu i handlu w Urzędzie Wojewódzkim p. J. Chrzanowski. Zebranie zagał prezes Izby dr Jahoda-Zółtowski, omawiając w obszernym wywodzie szereg aktualnych zagadnień, dotyczących rzemiosła. M. in. poruszył uchwaloną przez Sejm ustawę o zmianie rozp. Prezydenta Rzp. o prawie przemysłowym, która przywraca cechom rzemieślniczemu prawo podejmowania działalności gospodarczej, zastrzeżonej w dotychczas obowiązującym prawie przemysłowym rzemieślniczemu związkowi gospodarczemu i łączenie się w związki cechów. Wreszcie nowela powołuje do życia koła czeladnicze cechowe. W dalszym ciągu swych wywodów prezes Izby przedstawił projekt ustawy o ulgach inwestycyjnych, sprawy kredytowe, obciążeń podatkowych i świadczeń publicznych itd.

Po przemówieniu prezesa wicedyrektor Izby p. Winiarski przedstawił działalność Izby za rok 1937, podkreślając, że była ona szczególnie żywą w dziedzinie opiniowania projektów i rozporządzeń dotyczących rzemiosła i zacieśnienia współpracy Izby z organizacjami rzemieślniczymi. W dalszym ciągu przedstawił działalność Izby za pierwszy kwartał br. oraz plan działalności w drugim kwartale, który m. in. przewiduje urządzenie roków urzędowych Izby w Bochni, Brzesku, Dąbrowie, Tarnowie, Dębicy, Mielcu, Wadowicach, zjazd delegatów Izby z całego województwa dla spraw egzaminacyjnych, dla omówienia działalności dotychczasowej komisji egzaminacyjnych i ustalenia planu działania na przyszłość, oraz szczegółową lustrację warsztatów rzemieślniczych, zatrudniających nielegalnie terminatorów. Działalność Biura Organizacyjno-Handlowego przy Izbie przedstawił ref. Szydłowski, wskazując wielkie trudności, na jakie napotyka działalność Biura w aktywizowaniu życia gospodarczego rzemiosła z uwagi na słabe zagospodarowanie rzemiosła, które odczuwa brak kredytów obrotowych i inwestycyjnych, nowoczesnych maszyn i narzędzi, trudności przy przetargach i dostawach itd. Ref. Kisielewski przedstawił obszernie najwięcej interesujące rzemiosło, postanowienia tzw. małej reformy podatkowej, podkreślając ulgi, jakie ustawa przyznaje płatnikom, prowadzącym księgi handlowe, oraz korzystną dla rzemiosła inowację przez wprowadzenie ryczałtu w podatku dochodowym. Po tej części sprawozdawczej zabrał głos naczelnik J. Chrzanowski, wyrażając zdanie, że nowela prawa przemysłowego na odcinku życia organizacyjnego rzemiosła spełni tylko wtedy swój istotny cel, jeżeli równocześnie strukturę prawną cechów rzemieślniczych wypełni bujna treść

celowej i aktywnej pracy. Z kolei dyrektor Izby zreferował roczne zamknięcie Izby, podkreślając najbardziej charakterystyczne pozycje, a więc znaczny wzrost dochodów z taks egzaminacyjnych, z rejestracji umów uczniowskich itd., natomiast zmniejszył się wpływ z dodatku do świadectw przemysłowych. Nadwyżka dochodów nad wydatkami zamyka się w roku 1937 cyfrą 9.084.51 zł. Na wniosek komisji rewizyjnej zamknięcie rachunkowe zostało przyjęte. W końcu dyrektor Izby zreferował budżet na rok 1938, zatwierdzony przez Ministra Przemysłu i Handlu.

W wolnych wnioskach Izba uchwaliła wnioski zgłoszone przez radców. Radca Jan Kazimierz Nowak z Jasła, mówiąc o zainteresowaniu rzemiosła dla tworzącego się Centralnego Okręgu Przemysłowego, który stwarza wielkie możliwości powstawania i rozwoju warsztatów rzemieślniczych, zgłosił wniosek, aby Izby Rzemieślnicze we Lwowie, Lublinie, Kielcach i Krakowie utworzyły biuro informacyjne dla rzemiosła w Rzeszowie. Celem tego biura byłoby stałe i szczegółowe informowanie tychże Izb o pracach gospodarczych w C. O. P. szczególnie pod kątem możliwości tworzenia warsztatów rzemieślniczych na tym terenie, jak również niesienie porady i pomocy rzemieślnikom osiedlającym się w C. O. P. W końcowej rezolucji wnioskodawca wzywa o zwrócenie się do Związku Izb Rzemieślniczych celem uzyskania z właściwych źródeł szczegółowego planu rozbudowy C. O. P. ze szczególnym uwzględnieniem zasadniczych elementów interesujących rzemiosło, jak plan sieci komunikacyjnej, elektryfikacyjnej, urbanizacji, rozmieszczenia fabryk itd., niezbędnych dla racjonalnego rozmieszczenia warsztatów rzemieślniczych w C. O. P. Radca Weinfeld z Tarnowa, nawiązując do przemówienia wiceministra Przemysłu i Handlu dra Rose na posiedzeniu Rady Związku Izb Rzemieślniczych w dniu 18 listopada 1937 r. w Warszawie, zgłosił wniosek o poczynienie energicznych i niezwłocznych starań o uruchomienie kredytu inwestycyjnego dla wyposażenia warsztatów rzemieślniczych w najnowsze narzędzia i maszyny, zelektryfikowanie itd., co zdaniem wnioskodawcy stanowi zasadniczy warunek zaktywizowania i rozszerzenia produkcji rzemieślniczej. Radca Różycki z Krakowa podnosząc, że niedostateczna podaż wykwalifikowanych rzemieślników ślusarzy, tokarzy, mechaników, elektromonterów itd. stwarza znaczne trudności dla niektórych działów przemysłu i w najbliższej przyszłości może się stać zjawiskiem powszechnym w przemyśle. Podnosząc utrudnienia, na jakie napotyka rzemiosło w przygotowywaniu kadr młodych rzemieślników ze strony ustawodawstwa socjalnego, skarbowego, przemysłowego itd., zgłasza wniosek o zniesienie zakazu pobierania wynagrodzenia za naukę rzemiosła szczególnie w branży metalowej

(Dalszy ciąg str. 4)

Va. 3/38.

Sprawa realności cechowych. Związek Izb Rzemieślniczych R. P. podjął akcję zebrania fotografii i opisów realności znajdujących się w posiadaniu cechów wzgl. organizacji rzemieślniczych celem zamieszczenia ich w organie urzędowym Międzynarodowej Centrali Rzemiosł w Rzymie. W związku z tym Izba Rzemieślnicza w Krakowie zwraca się z prośbą do wszystkich zarządów cechów o nadesłanie po 2 egz. fotografii budynków będących własnością cechów wzgl. organizacji rzemieślniczych i nadesłanie ich pod adresem Izby, dołączając ewentualnie do fotografii informacje historyczne i opisy dotyczące tychże budynków, zwłaszcza jeśli chodzi o budynki zabytkowe. Izba ustala termin do 15 maja br.

Pod. III./3/38.

Zmiana ustawy o podatku dochodowym. W ramach tzw. małej reformy podatkowej Izba ustawodawcze uchwaliły również zmianę ustawy o podatku dochodowym, postanawiając, że Minister Skarbu może do rozporządzenia zarządzić pobór w formie zryczałtowanej podatku dochodowego dla drobnych płatników. Rozporządzenie wykonawcze Ministra Skarbu ustali formę i sposób poboru tego podatku.

Pod. II./3/38.

Normy średniej dochodowości. Opracowując normy średniej dochodowości warsztatów rzemieślniczych na rok 1938 Izba Rzemieślnicza w Krakowie chce oprzeć swą opinię dla władz skarbowych o materiały faktyczne, i w tym celu zwróciła się w marcu br. do wszystkich cechów na swym terenie. W związku z tym Izba uprasza o niezwłoczne zwrócenie przez Cechy po dokładnym wypełnieniu rozesłanych przez Izbę kwestionariuszy dotyczących obrotów w roku 1937.

Opl. 3/38.

Oplaty na rzecz Izby. Izba przystępuje do egzekucyjnego ściągania opłat na rzecz Izby wraz z kosztami egzekucyjnymi. O ile płatnicy zalegający z opłatą wpłacą należność w dodatkowym terminie do dnia 14 maja br. nie będą zaliczane koszty egzekucyjne.

Pod. IV. 4/2/38.

Oplaty stemplowe. Ministerstwo Skarbu pismem z dnia 11 lutego 1938 r. wyjaśniło, że nie podlegają opłacie stemplowej podania do Urzędu Wojewódzkiego o wydanie zaświadczenia, stwierdzającego nieemożność okazania świadectwa szkolnego z ukończenia nauki w publicznej szkole kształcącej zawodowej, jak również odwołania wnoszone od decyzji odmawiającej wydania takiego zaświadczenia. Również nie należy żądać uiszczenia opłaty stemplowej od podania ponaglącego sprawy, jeżeli władza nie przedsięwzię żadnej czynności wywołanej ponagleniem, albo przedsięwzię czynności, o których penta nie zawiadamia.

Wedle pisma Ministerstwa Skarbu z 12 stycznia 1934 r. wolne są od opłaty stemplowej podania, którym osoba posiadająca kartę rzemieślniczą dla pewnego powiatu, zawiadamia władzę przemysłową innego powiatu o rozpoczęciu prowadzenia w tym innym powiecie rzemiosła, oraz wolna jest od opłaty stemplowej karta rzemieślnicza wydana na skutek takiego podania.

Pod. I. 2/2/38.

Udowadnianie obrotów. Okólnikiem z 15 lutego br. Ministerstwo Skarbu wyjaśniło, że poza dotychczasową metodą udowadniania obrotów wynikających ze sprzedaży towarów objętych scalonym podatkiem przemysłowym, w przedsiębiorstwach sprzedaży prowadzących księgi handlowe, tego rodzaju obroty mogą być udowodnione również specjalnymi wykazami. Wraz z wykazami należy łącznie przedstawić zeznania dla wymiaru podatku przemysłowego od obrotu, przy czym w wykazach należy zapodać ilość i wartość zapasu początkowego (na początek okresu podatkowego) zakupów całorocznych i zapasu końcowego towarów podlegających scalonemu podatkowi przemysłowemu.

Zmniejszenie obciążeń zakładów rzemieślniczych. Na skutek zabiegów Samorządu Gospodarczego Rzemiosła, średnie zakłady rzemieślnicze uzyskały znaczne złagodzenie obciążenia w podatku obrotowym, gdyż Sejm ustalił dla tych przedsiębiorstw stawki podatkowe niższe od pierwotnie projektowanych. Średnie przedsiębiorstwa o obrotach od 50 tys. zł. do 100 tys. zł. w stosunku rocznym opłacać będą od 1 stycznia 1939 r. następujące stawki: a) przy prowadzeniu prawidłowych ksiąg handlowych 1,5% zamiast projektowanych 2%, b) przy nieprowadzeniu ksiąg 2,1% zamiast projektowanych 3%.

Zewnętrzne oznaczanie przedsiębiorstw. Ministerstwo Przemysłu i Handlu wystosowało ostatnio do władz przemysłowych zarządzenie, aby w terminie miesiąca stosownie do postanowień art. 33 prawa przemysłowego i okólnika wyjaśniającego przeprowadziły kontrolę zewnętrznego oznaczenia przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych. W związku z tym wyjaśnia się, że sztyld wzgl. ogłoszenie zewnętrzne pracowni ma zgadzać się z treścią posiadanej karty rzemieślniczej i podawać dokładnie i czytelnie nazwisko i imię przemysłowca względnie jego firmę. Niepodanie w sztyldzie nazwiska lub określenie przedsiębiorstwa jako fabryki, jakkolwiek chodzi o zakład rzemieślniczy, lub podanie anonimowej firmy bez wypisania nazwiska właściciela, jest przekroczeniem przepisów przemysłowych, które wymagają, aby uwidocznione oznaczenie warsztatu wykluczało wszelką wątpliwość co do charakteru wykonywanego przemysłu.

Socj. 3/38.

Pomoc w wyszukiwaniu pracy. Biuro organizacyjno-handlowe Izby podaje niżej adresy rzemieślników, którzy poszukują pracy:

Franciszek Koba, lat 25, egzamin czeladniczy jako ślusarz maszynowy, oraz egzamin samodzielnej obsługi maszyn parowych;

Roman Kozłowski, lat 32, egzamin czeladniczy ciesielski;

Julian Bochniak, lat 40, egzamin czeladniczy z zakresu blacharstwa budowlanego;

Fryderyk Harlos, lat 26, egzamin czeladniczy z zakresu towarstwa w metalu;

Franciszek Mrowiec, lat 26, pomocnik bednarski.

Warsztaty, które reflektują na zatrudnienie wyżej wymienionych, zasięgnąć mogą bliższych informacji w Biurze organizacyjno-handlowym Izby w Krakowie.

Gosp. III/3/38.

Wycieczka na wystawę w Berlinie. Izba Rzemieślnicza w Krakowie organizuje wycieczkę rzemiosła na Międzynarodową wystawę rzemiosł w Berlinie, jaka odbędzie się w okresie od 28 maja br. do 10 lipca br. Termin wyjazdu wycieczki ustalono na czerwiec br., przy czym na zwiedzenie wystawy, przejazd i powrót przeznaczono 6—7 dni. Zgłoszenia przyjmuje Biuro organizacyjno-handlowe Izby.

Do Cechów Rzemieślniczych
w obrębie powiatu żywieckiego.

Izba Rzemieślnicza komunikuje, iż do umów o naukę rzemiosła terminatorów zatrudnionych w warsztatach rzemieślniczych na terenie powiatu żywieckiego należy dołączać świadectwa z badania psychotechnicznego Instytutu w Żywcu; w przeciwnym razie Izba będzie wstrzymywać rejestrację tychże.

Egz. II. 712/37/3/38.

Do wszystkich PP. Delegatów
Izby Rzemieślniczej krakowskiej
dla spraw egzaminacyjnych.

Nawiązując do poprzednich okólników Izba Rzemieślnicza w Krakowie zwołuje na dzień 10. V. br. o godz. 10 rano zjazd wszystkich PP. Delegatów, który odbędzie się w lokalu Izby w Krakowie przy ul. św. Anny 9.

Celem zjazdu jest omówienie dotychczasowych wyników reformy egzaminacyjnej, program egzaminów, poziom młodzieży przystępującej do egzaminów, ustalenie ostateczne składów komisji egzaminacyjnych na prowincji i innych spraw związanych z egzaminami. Dlatego też Izba prosi PP. Delegatów o przygotowanie w tym względzie konkretnych materij zwłaszcza wszechstronnie przemysłanych propozycji dotyczących składów komisji czeladniczych i kwalifikacyjnych.

W razie niemożności przyjazdu należy Izbie przed dniem 10. V. br. przesłać ustalone skład komisji egzaminacyjnych, swoje uwagi odnośnie systemu egzaminacyjnego itp., bowiem po odbytych zjeździe Izba przystąpi do opracowania dekretów nominacyjnych dla członków komisji. Izba pokryje przejazd PP. Delegatów trzecią klasą do Krakowa i z powrotem z uwagi na brak odpowiednich funduszy na ten cel przewidzianych w budżecie. Ze względu na ważność spraw będących przedmiotem obrad zjazdu, obecność wszystkich PP. Delegatów jest konieczna.

Biu. 3/38.

Sprawa dostaw pieczywa w dni poświęteczne. Dotychczas obowiązywał zwyczaj, że spoczynek niedzielny w piekarstwie trwał od godziny 19 w sobotę do godziny 19 w niedzielę, który to termin uwzględnia 24-godzinny, wymagany przez ustawę, spoczynek niedzielny. Obecnie, w wyniku konferencji delegatów Cechu piekarzy w Krakowie z odpowiednimi władzami, piekarnie będą zmuszone rozpoczynać pracę z niedzieli na poniedziałek dopiero o godz. 24. Tego rodzaju zarządzenia spowodują kilkugodzinne opóźnienie w dostarczeniu pieczywa konsumentom w poniedziałek rano. Bułki będą dostarczane dopiero około godz. 8, a chleb około godz. 10. W związku

z tym Cech piekarzy chrześcijańskich zwraca uwagę publiczności, aby zaopatrywała się w pieczywo w soboty.

Ośw. 3/38.

Kursy zamiejscowe. Dyrekcja Wojewódzkiego w porozumieniu z Izłą Rzemieślniczą projektuje urządzenie w roku szkolnym 1938/39 kursów zamiejscowych, wedle programu:

I. Bochnia: szewsko-cholewkarski.

II. Tarnów: budowlany, spawania, krawiecki, ogólny przygotowawczy.

III. Nowy Sącz: krawiecki, ogólny przygotowawczy.

IV. Mielec: budowlany, dla metalowców, krawiecki, bielizniarski, ogólny przygotowawczy.

V. Myślenice: białoskórniczy.

VI. Rabka: krawiecki, budowlany.

VII. Zakopane: krawiecki.

VIII. Zembrzyce: garbarski.

IX. Gorlice: szewsko-cholewkarski.

X. Jasło: bielizniarski, ogólnie dokształcający.

XI. Żywiec: krawiecki, bielizniarski.

XII. Kalwaria i okolice: stolarski, szewsko-cholewkarski.

XIII. Wadowice i okolice: krawiecki, szewsko-cholewkarski, ogólny przygotowawczy.

XIV. Kęty: szewsko-cholewkarski.

XV. Oświęcim: szewsko-cholewkarski, ogólny przygotowawczy.

Wszelkich informacji zasięgnąć można w wojewódzkim Instytucie Rzemieślniczo-Przemysłowym, Kraków, Smoleńsk 9.

Gosp. IV/3/38.

Kupno maszyn. Spółka stolarzy meblowych zakupi różne maszyny stolarskie (kombinowane) nowe lub używane. Zgłoszenia z opisem maszyn i ceną, oraz warunkami nadsyłać należy do Biura organizacyjno-handlowego Izby w Krakowie.

Ośw. II. 3/38.

Egzamin dla podkuwaczy koni. W dniu 7 maja br. o godz. 9 rano odbędzie się w kuźni P. A. C. w Krakowie przy ul. Rakowieckiej egzamin z podkuwnictwa koni dla osób, które nie ukończyły szkoły lub kursu. Egzamin odbędzie się przed Komisją powołaną przez Urząd Wojewódzki. Do egzaminu mogą być dopuszczeni kandydaci, którzy ukończyli 21 lat życia, posiadają świadectwo złożonego egzaminu na czeladnika oraz świadectwo co najmniej 1-roczonej praktyki u osoby uprawnionej do samodzielnego wykonywania kucia koni. Podania wraz z wymienionymi załącznikami należy składać w Krakowskim Urzędzie Wojewódzkim, Wydział Rolnictwa i Reform Rolnych, zaś w dniu egzaminu na ręce przewodniczącego należy złożyć takse w kwocie zł 25—.

W związku z tym Izba wzywa Cechy aby zgłaszały do Izby również te osoby, które chciałyby uczęszczać na kurs kucia koni, jaki przez okres 3-miesięczny Izba może urządzać dla osób, które chcą przygotować się do tego zawodu. Warunkiem przyjęcia na kurs jest świadectwo zdrowia i świadectwo złożenia egzaminu na czeladnika kowalskiego.

(Ciąg dalszy ze str. 1)

i zniżenie dolnej granicy wieku kandydata na terminatora z lat 15 na 14. Dotychczasowe przepisy utrudniają bowiem uczniom po ukończeniu szkoły powszechnej wstąpienie na naukę rzemiosła, skazując ich w wielu wypadkach na jednoroczną przymusową bezczynność, a następnie należy mieć na uwadze, że obecnie wchodzi do rzemiosła roczniki powojenne fizycznie lepiej przystosowane do praktycznej nauki zawodowej. Radca Steiner podnosi, że coraz częściej sfery rzemieślnicze uskarżają się, że niektóre urzędy skarbowe dla ustalenia norm średniej dochodowości powołują biegłych z poza listy przedstawionej przez samorząd gospodarczy rzemiosła, co wywołuje zrozumiałe rozgoryczenie w sferach rzemieślniczych. Radca Moliński, mówiąc o podjęciu przez Zarząd miasta Warszawy akcji nagradzania mistrzów, czeladników i terminatorów wyraża ubolewanie, że godny uznania gest miasta Warszawy nie znalazł niestety naśladownictwa Gminy m. Krakowa, jakkolwiek rzemiosło krakowskie posiada chlubne tradycje i zasługi w historii miasta, zgłosił wniosek, aby Izba Rzemieślnicza rok rocznie nagradzała terminatorów i czeladników kwotami pieniężnymi, a mistrzom, którzy położyli szczególne zasługi na polu rzemiosła, wręczała dyplomy uznania. Wreszcie na wniosek jednego z radców plenarne zebranie rozważało możliwość przywrócenia poprzedniej wysokości taksy egzaminacyjnej mistrzowskiej, a więc podwyższenia do zł 90, albowiem dotychczasowa kwota zł 60 nie stoi w żadnej proporcji do taks czeladniczych.

Po uchwaleniu wniosków posiedzenie zostało zamknięte.

ZEBRANIE RZEMIOSŁA OKRĘGU KRAKOWSKIEGO

W Związku Rzemieślników Krakowskich przy ul. Sławkowskiej 13/15 odbyło się zebranie rzemiosła okręgu krakowskiego, w którym wzięli udział posłowie miasta Krakowa: dr R. Jahoda-Żółtowski, A. Jasiński, B. Pochmarski, W. Starzak, wicestarosta grodzki krakowski Królikowski, naczelnik wydziału szkół zawodowych Kuratorium Okręgu Szkołowego Krak. inż. Nawrocki, dyrektor Izby Rzemieślniczej Eustachy Gaertner, wicedyrektor Izby Wł. Winiarski, rzemiosło krakowskie oraz delegaci rzemiosła powiatu tarnowskiego w osobie p. Kaczorowskiego, jasielskiego w osobach p. radcy J. Nowaka i p. A. Pajaka, Nowego Sącza w osobie p. Homeckiego i i.

Obrady zagał prezes Związku Rzemieślników Krakowskich p. Antoni Jarosz, witając zebranych, po czym oddał głos posłowi dr. R. Jahodzie-Żółtowskiemu, prezesowi Izby Rzemieślniczej w Krakowie. Poseł dr R. Jahoda-Żółtowski w przemówieniu swym zobrazował ogólne położenie gospodarcze w państwie, omówił następnie budżet państwowy z uwzględnieniem pozycji odnoszących się do zagadnień rzemieślniczych, sprawę nowelizacji ustawy przemysłowej, uprawnień cechowych, małej reformy podatkowej, wreszcie sprawę szkolenia nowego pokolenia i rozbudowy sieci szkół dokształcających. Przemówienie posła dra R. Jarody-Żółtowskiego było sprawa-

wozaniem z działalności jego na terenie parlamentarnym w obecnej sesji.

Poseł Jasiński mówił o inwestycjach zamierzonych w województwie krakowskim. Wspomniał on, że budżet przewiduje na rozbudowę dróg bitych w woj. krakowskim kwotę zł 8,163.000, na drogi wodne zł 10,000.000, na koleje i budowę dworca kolejowego w Krakowie kwotę zł 3,366.000, przedstawiając wreszcie plan inwestycji, które na terenie powiatu krakowskiego przeprowadzone będą ponadto z ramienia Funduszu Pracy.

Poseł Pochmarski zanalizował stosunek obywatela do państwa, nawołując do ogólnej konsolidacji społeczeństwa w walce z siewcami anarchizmu, którzy dążą wszelkimi siłami do rozbijania jedności, by wyciągnąć dla siebie korzyści.

W dyskusji, jaka się następnie wywiązała, zabierał głos cały szereg mówców, którzy poruszali sprawy związane z zagadnieniami rzemieślniczymi i pracami Sejmu, dziękując posłowi dr. R. Jahodzie-Żółtowskiemu za obronę spraw rzemiosła na terenie parlamentarnym i zwracając się z prośbą do niego, aby i nadal pracował na terenie Sejmu dla dobra rzemiosła. Poruszono dalej sprawy powiększenia liczby posłów rzemieślniczych w Sejmie, utworzenia podsekretariatu stanu rzemiosła, któryby otoczył specjalną opieką stan rzemieślniczy, sprawę nowelizacji ustawy przemysłowej, rozszerzenia uprawnień cechowych, wskazując wreszcie na trudności w uzyskaniu kredytów przez drobne rzemiosło. Wreszcie uchwalono rezolucję treści następującej:

Chrześcijańskie rzemiosło krakowskie na zebraniu sprawozdawczym posłów dra Jahody-Żółtowskiego Roberta, Jasińskiego Aleksandra, dra Pochmarskiego Bolesława i Starzaka Władysława w dniu 24 kwietnia br., obradując łącznie z delegatami poszczególnych okręgów woj. krakowskiego, jako polskie rzemiosło całego województwa, uchwała i stwierdza, że wzywając się w panujące obecnie stosunki, głęboko odczuwając powagę chwili uważa, że obowiązkiem każdego prawego Polaka jest poddać się wezwaniu Marszałka Edwarda Śmigłego-Rydza o podjęcie jak najintensywniejszej pracy dla podciągnięcia Polski wzwyż i konsolidacji całego społeczeństwa dla jednolitego i zgodnego podjęcia wspólnego wysiłku dla obrony narodowej.

Rzemiosło polskie woj. krakowskiego na swoim odcinku podjęło akcję tej konsolidacji i wzywa wszystkich rzemieślników polskich woj. krakowskiego, aby czynnie przeciwstawiało się zakusom przewrotnym, a szczególnie anarchizowania każdego odcinka życia społecznego oraz postanawia i wzywa wszystkich rzemieślników polskich woj. krakowskiego do roztoczenia jak najwięcej rodzicielskiej opieki nad młodzieżą rzemieślniczą dla uchronienia jej od wsączania w młode umysły jadu rozkładowego anarchizmu, aby wychować młodzież rzemieślniczą na dzielnych obywateli i obrońców naszej Ojczyzny.

Z kolei uchwalono wysłać depesze hołdownicze do Pana Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Prof. Ignacego Mościckiego i do Pana Marszałka Polski Śmigłego-Rydza, Generalnego Inspektora Sił Zbrojnych.